

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1546-ҳадис

1546/3885 – عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَبَّرَ عِنْدَهُ عَمُّهُ، فَقَالَ: لَعَلَّهُ تَنْفَعُهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُجْعَلُ فِي ضَحَضَاحٍ مِنَ النَّارِ يَبْلُغُ كَعْبِيهِ، يَغْلِي مِنْهُ دِمَاعُهُ.

1546.3885. Абу Саъид Худрий розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларида амакилари (Абу Толиб) зикр қилинганда у зотнинг бундай деганларини эшитдим: «Шояд, Қиёмат куни унга шафоатим манфаат бериб, дўзахнинг энг саъз жойида – тўпиғига етиб, бундан мияси қайнайдиган жойида қилинса».

Бошқа ривоятда: «Бош миянинг пўстлоғи қайнайдиган», дейилган.

Манба: hadis.islom.uz



HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVAIDLARI